

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI PREKRŠAJNI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Av. Dubrovnik 8

Poslovni broj: Pp-14356/2025

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski prekršajni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Maji Župančić Ukropina, prema nacrtu odluke više sudske savjetnice, specijaliste Marijane Đurinac, uz sudjelovanje zapisničara Ljiljane Novosel, odlučujući u prekršajnom postupku protiv okrivljenika Miloša Ristića, radi djela prekršaja iz članka 10. toč.3. kažnjiv po čl. 22.st.3. i st. 5. Zakona o zaštiti nasilja u obitelji (Narodne novine br. 70/17, 126/19, 84/21, 114/22, 36/24), povodom optužnog prijedloga PUZ-a, III. Policijske postaje Klasa: 211-0725-5/25572, URBROJ: 511-19-29-25-1 od 26.09.2025., temeljem članka 221. i 222. Prekršajnog zakona (Narodne novine 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17, 118/18, 114/22), nakon ispitivanja okrivljenika u žurnom prekršajnom postupku, 17. travnja 2026., objavio je i temeljem čl.179.st.1., 2. i 3. Prekršajnog zakona

presudio

Okrivljeni Miloš Ristić, sin Božidara i Verice, djevojačko prezime majke Savić, rođen 02.11.1981. u Nišu, Srbija, OIB: 52192899824, s adresom stanovanja u Srbiji, Nišu, Negotinska 11a, državljanin Srbije, SSS, po zanimanju precizni mehaničar, nezaposlen, živi od socijalne pomoći u iznosu od 100,00 €, oženjen, otac jednog maloljetnog djeteta, prekršajno i kazneno neosuđivan, ne vodi se drugi prekršajni ili kazneni postupak.

I.) Temeljem članka 183. stavak 1. i 2. Prekršajnog zakona

kriv je

1. što je učestalo od 2020. godine do 25. rujna 2025. činio psihičko nasilje na štetu supruge Lidije Ristić na način da joj je putem video poziva rekao da će uzeti srpskog advokata u Zagrebu i govorio da je "retard", da je kriva što je njihov sin ranije rođen te joj je 25. rujna 2026. oko 12:00 sati, na isti način uputio riječi: "Jebat ću vam svima mater, krš i lom ću da napravim od tebe i socijalnih radnica koje jedu govna!", a koje ponašanje je kod Lidije Ristić prouzročilo osjećaj uznemirenosti i povredu dostojanstva
dakle, počinio psihičko nasilje u obitelji na štetu svoje supruge što je kod nje izazvalo osjećaj uznemirenosti i povredu dostojanstva,
čime je počinio prekršaj opisan u članku 10. točka 3. i kažnjiv po članku 22. stavak 1. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji
2. što je istom prilikom kao pod točkom 1. izreke, odnosno 25. rujna 2026. oko 12:00 sati, putem video poziva, počinio psihičko nasilje prema djetetu, ml. Mihaelu Ristiću (rođ.2019.) na način da mu je prilikom razgovora govorio: "Gdje su ti igračke koje sam ti ja kupio, zašto se ne igraš s njima već samo sa onima koje ti je mama

kupila?" te da ukoliko ne učini što mu je rekao, da će mu pobacati igračke, na što se ml. Mihael rasplakao i odnio mobitel majci Lidiji kako bi prekinula poziv, a koje ponašanje je kod ml. Mihaela Ristića uzrokovalo uznemirenost i povredu dostojanstva,

dakle, počinio psihičko nasilje u obitelji na štetu djeteta što je kod istog izazvalo osjećaj uznemirenosti i povredu dostojanstva

čime je počinio prekršaj opisan u članku 10. točka 3. i kažnjiv po članku 22. stavak 5. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji

pa mu se temeljem citiranih propisa utvrđuje:

- za djelo pod točkom 1. izreke kazna zatvora u trajanju od 20 (dvadeset) dana
- za djelo pod točkom 2. izreke, uz primjenu članka 37. Prekršajnog zakona, kazna zatvora u trajanju od 30 (trideset) dana

Temeljem članka 39. stavak 1. točka 1. Prekršajnog zakona okrivljeniku se izriče

Jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 50 (pedeset) dana

Temeljem članka 40. Prekršajnog zakona okrivljenom se uračunava vrijeme za koje je bio lišen slobode i to vrijeme uhićenja od 17. listopada 2025. u 03:50 sati do 17. listopada 2025. u 17:00 sati, kada je rješenjem ovog suda pušten na slobodu kao 1 (jedan) dan zatvora, odnosno kao 39,82 € (trideset devet eura osamdeset dva centa) novčane kazne tako da se izjednačava 1 (jedan) dan lišenja slobode u vezi prekršaja sa 1 (jednim) danom zatvora odnosno sa 39,82 € (trideset devet eura osamdeset dva centa) novčane kazne, pa okrivljeni ima za izdržati 49 (četrdeset devet) dana zatvora.

Temeljem čl. 41. u svezi s čl. 44. st.1., 2., 3. PZ-a, okrivljenom se izriče

uvjetna osuda

te se kazna zatvora neće izvršiti ako okrivljeni u roku od 1 (jedne) godine ne počinu jedan ili više prekršaja za koje mu je izrečena ista ili teža kazna zatvora od izrečene.

II.) Temeljem čl.16. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji okrivljenom se izriče zaštitna mjera zabrane približavanja, uznemiravanja ili uhođenja žrtve nasilja u obitelji Lidiji Ristić na udaljenosti manjoj od 100 (sto) metara bez obzira gdje se ista nalazila u Republici Hrvatskoj, u trajanju od 6 (šest) mjeseci po pravomoćnosti presude. Okrivljeniku se u vrijeme trajanja zaštitne mjere uračunava vrijeme trajanja mjere opreza po rješenju suda u trajanju od 17. listopada 2025. do 17. travnja 2026.

Po pravomoćnosti ove presude, izvršenje zaštitne mjere povjerava se nadležnoj policijskoj postaji.

Počinitelj nasilja u obitelji dužan je postupati u skladu s izrečenom zaštitnom mjerom.

Temeljem čl.24. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji počinitelj koji ne postupa prema primijenjenoj zaštitnoj mjeri kaznit će se za prekršaj kaznom zatvora od najmanje 10 (deset) dana.

III.) Temeljem čl.139.st.6. PZ-a i u vezi čl.138.st.2.toč.3a PZ-a okrivljeni se oslobađa obveze naknade troška prekršajnog postupka u paušalnom iznosu.

Obrazloženje

1. PU Zagrebačka, III. Policijska postaja Zagreb Klasa: 211-0725-5/25572, URBROJ: 511-19-29-25-1 od 26.09.2025., podnijela je optužni prijedlog, protiv okrivljenog radi djela prekršaja činjenično i pravno opisanih u izreci ove presude.

2. Okrivljeni je u svojoj obrani iskazao da nije točno da bi ikada počinio psihičko ili bilo kakvo nasilje prema svojoj supruzi Lidiji Ristić, a pogotovo ne prema djetetu Mihaelu koji je njegov sin i voli ga najviše na svijetu. Kada može kupi mu nekakve igračke i znao ga je preko video poziva pitati zašto se ne igra sa tim igračkama koje mu on kupi, no nikada nije prijetio da će mu pobacati igračke ako ne napravi nešto što on želi. U odnosu na suprugu nije točno da bi joj prijetio da će jebat mater svima, da će napraviti krš i lom iz nje i sl. Oni su bili kratko vrijeme u vezi, oko godinu dana, tijekom koje je rođen Mihael, no 2020. on se vratio u Niš. Sa njom se redovito čuje putem mobitela, a Mihaela zna nazvati na video poziv. U RH dolazi otprilike 3 puta godišnje kada boravi po 5 dana u hostelu i tada je svaki dan sa Mihaelom onoliko sati koliko mu ona dozvoli. Kako je Lidija imala operaciju kuka, Mihael je bio smješten u dom, a Lidija ga je čak molila da bude mjesec dana u hostelu kako bi bio sa sinom, no on nema toliko novaca da bih platio smještaj. U tom smislu mu je Hrvatski zavod za socijalni rad rekao da bi mu pomogli naći smještaj ili je bila opcija da bude kod Lidije sa djetetom, što nije htio jer ga tamo nema već 5 godina. Na upit suda kako bi okrivljeni protumačio motiv i razlog zbog kojeg bi njegova supruga uputila Hrvatskom zavodu za socijalni rad e-mail u kojemu bi navela tako ozbiljne optužbe kako je opisano, okrivljenik je naveo da mu to doista nije poznato, jer oni u zadnjih 3 tjedna dobro komuniciraju. Predstavnik tužitelja nije imao primjedbi, no postavio je pitanje okrivljeniku kako vidi daljnji odnos sa suprugom i djetetom, na što je isti iskazao da oni ne moraju biti zajedno, ali moraju komunicirati radi djeteta. Njegova supruga ne želi biti sa njim, a ne želi niti razvod i tu ju on uopće ne razumije. Na upit tužitelja je li se u prošlosti dogodio neki događaj koji bi eventualno upućivao na eventualne motive prijave, okrivljenik je naveo da nije. Pokušao se sjetiti, ali da nije, možda prije kada su se posvađali pa su bili na sudu isto zbog nasilja. Tada su se razišli. Na upit suda kamo se okrivljenik uputio u trenutku uhićenja od strane PGP Bajakovo, isti je iskazao da je krenuo za Zagreb, jer je trebao preuzeti Mihaela iz Doma i odvesti ga kod Lidije. Iz Doma za nezbrinutu djecu su ga nazvali i rekli da može doći po njega, da su pripremili papire. Na upit suda ima li saznanja o tome kada je supruga operirala kuk, okrivljenik je naveo da prije nekih dva tjedna. Na upit suda tko bi se brinuo o djetetu s obzirom da je majka ograničenog kretanja, okrivljenik je naveo da ne zna. Naveo je da su njemu samo rekli da može doći po dijete jer je Lidija rekla da bi se prije oporavila kada bi vidjela sina. Ponudio joj je pomoć, koju je ona odbila.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u obrazac o provedenom postupku pojedinačne procjene potreba žrtve za zaštitom, obavijest žrtvi nasilja u obitelji, zapisnik o ispitivanju svjedokinje – žrtve nasilja u obitelji Lidije Ristić, izvješće o uhićenju, izvješće o pruženoj intervenciji povodom dojave o nasilju u obitelji i prekršajna evidencija za okrivljenika. Nakon pročitano okrivljenik je osporavao istinitost iskaza svjedokinje navodeći kako isti nije točan te je u dokaznom postupku saslušana žrtva nasilja u obitelji Lidija Ristić.

4. Oštećena žrtva nasilja Lidija Ristić je na raspravi kod ovog suda iskazala da se sjeća događaja od 25.9.2025. kada se obratila Zavodu za socijalni rad putem elektroničke pošte, zbog psihičkog nasilja u obitelji, koje je počinio njen suprug Miloš u odnosu na nju i njihovo zajedničko dijete Mihaela Ristića. Tom prilikom je nazvala supruga kako bi putem video poziva mogao razgovarati sa Mihaelom, što je u zadnje vrijeme i jedini način na koji su komunicirali te je napomenula da je pokrenula i brakorazvodnu parnicu. Naime, cijeli sukob toga dana dogodio se iz razloga što je ona trebala na operaciju i nije bilo druge opcije nego da Mihael za vrijeme njezinog boravka u bolnici bude smješten u Dječjem domu u Nazorovoj, međutim suprug je zamislio kako su djelatnici Socijalnog rada njemu obećali i da su dužni osigurati mu smještaj i pokriti mu sve troškove kako bi se on za to vrijeme brinuo o djetetu, što međutim nije točno i nije izvodivo. Putem tog video poziva on je počeo vikati time da on učestalo nju okrivljuje da je prerano rodila dijete, da je ona kriva što ga nije mogla duže dobiti i da iz djeteta čini "retarda", a sve iz razloga što Mihael ima određenih poteškoća zbog kojih je preporuka stručnih osoba da mu se odgodi odlazak u školu. Dok je razgovarao sa Mihaelom u više navrata mu se obraćao strogim tonom, da mora biti miran, da ga mora slušati jer mu je otac, a kada mu je dijete pokazalo što mu je majka kupila za crtanje, on je počeo vikati da zašto se sa tim igra, a ne sa igračkama koje mu je on kupio te mu je prijetio da će mu pobacati igračke što je Mihaela jako uznemirilo pa se rasplakao i došao do nje te rekao da ne želi više razgovarati sa tatom. Ovakvo ponašanje Miloša uznemirava i dijete i nju, pa je imala potrebu u tome obavijestiti Centar, a budući da je sada na snazi mjera opreza, osjeća se sigurnije. Dijete živi sa njom, a Miloš ga povremeno viđa na način da, kada dođe u Zagreb, viđaju se svaki dan. Miloš je zaposlen na način da ima svoj kamion i bavi se prijevozom, a u vrijeme kada je trebala biti u bolnici nije mogao boraviti u Zagrebu sa djetetom o svom trošku, već je očekivao da to pokrije Centar za socijalni rad. Na upit suda sjeća li se svjedokinja da bi okrivljeni navedenog dana putem video poziva vrijeđao i prijetio svjedokinji i djelatnicima socijalnog rada, ista je iskazala da se ne sjeća više svih detalja zbog anestezije koju je primila prilikom operacije, ali ako je tako navela policiji, onda je tako i bilo. U više navrata ga je prijavljivala zbog nasilja i zaista ga se boji jer je on čak bio i u zatvoru zbog toga. Na upit suda sjeća li se svjedokinja da bi ona predlagala da okrivljeni boravi u hostelu za vrijeme njezinog liječenja, ista je iskazala da mu je rekla da mu je to jedina opcija, ako hoće biti sa djetetom. Na upit suda kako svjedokinja procjenjuje odnos okrivljenika prema djetetu, ista je iskazala da je on načelno dobar otac. Kada je s Mihaelom, dosta se bavi sa njim i mišljenja je da ga doista voli, ali nekada je njegova reakcija prema djetetu neprimjerena kako npr. da djetetu govori da ga je razočaralo iz razloga što ne može ići u školu kako što bi to bilo uobičajeno. Ne zna o čemu to ovisi. Misli da je dosta fokusiran na nju, jer često sina ispituje gdje je ona, te stalno govori da želi da mu se vrati i da ju još uvijek voli. Osobno joj je rekao da ju neće više prijavljivati ako pristane biti s njim, a lažno ju prijavljuje da zlostavlja dijete, da ga tuče, da se drogira i sl., a Centar je sve to provjerio i utvrdio da nije nikakav zlostavljač. Osobno se smatra krivom jer je "premekana" i nije znala pravovremeno postaviti granice. Nakon ovog događaja Miloš je dolazio vidjeti dijete, ali nije bilo više nikakvog uznemiravanja sa njegove strane, niti djeteta niti nje. On stalno nju za nešto okrivljuje.

5. Na temelju obrane okrivljenika koji je poricao počinjenje prekršajnih djela kao i na temelju provedenog dokaznog postupka, analizirajući svaki dokaz zasebno i u njihovoj međusobnoj povezanosti, sud smatra nedvojbeno utvrđenim da je okrivljeni počinio prekršaje koji su mu stavljeni na teret optužnim prijedlogom.

6. Naime, obranu okrivljenika sud je ocijenio kao usmjerenu izbjegavanju prekršajne odgovornosti budući da okrivljeni nije ničim potkrijepio svoju obranu niti je iskoristio mogućnost suočenja sa žrtvom nasilja u obitelji, dok je žrtva nasilja u obitelji vrlo precizno i dosljedno te vjerodostojno u svim oblicima komunikacije, kako verbalne tako i neverbalne, jasno opisala događaj ističući da je i brakorazvodni postupak pokrenut iz razloga što je okrivljenik učestalo činio psihičko nasilje prema njoj na način da ju krivi za preuranjeni porod te poteškoće koje ima njihovo zajedničko dijete. Uvidom u izvješće Hrvatskog zavoda za socijalni rad, sud je utvrdio da je doista u tijeku brakorazvodna parnica, da je žrtva nasilja u obitelji prijavljivala okrivljenika zbog nasilja u obitelji na njezinu štetu zbog čega je okrivljenik bio procesuiran te je isti bio i dva puta u pritvoru zbog kaznenog djela prijetnje. Ovakve okolnosti sud je ocijenio bitnima radi utvrđivanja vjerodostojnosti obrane okrivljenika, ali i iskaza žrtve nasilja u obitelji te odlučivanja o mogućoj sankciji u slučaju utvrđivanja postojanja odgovornosti na strani okrivljenika. Međutim, sud je svoju vjeru u cijelosti poklonio iskazu žrtve nasilja u obitelji budući da je ista iskazivala jasno i uvjerljivo. Sud je u nekoliko navrata pozivao okrivljenika kako bi isti bio upoznat sa iskazom žrtve, imao mogućnost davanja primjedbi te postavljanja pitanja i aktivnog sudjelovanja u raspravi, no isti je ispričavao svoj nedolazak i za raspravu na kojoj je saslušana žrtva nasilja u obitelji koja je održana 18. prosinca 2025. kao i za raspravu koja je bila zakazana za 3. ožujka 2026. pri čemu navodi da nije u mogućnosti pristupiti raspravi ne argumentirajući razloge za navedeno niti dostavljajući dokaze za navedeno, dok je iz iskaza žrtve utvrđeno da okrivljeni radi. Budući da sud zakazuje rasprave sa osjetno većim vremenskim odmakom upravo radi organizacije i osiguranja prisutnosti pozvanih stranaka, sud nije prihvatio isprike okrivljenika ocjenjujući da se isti mogao organizirati za dolazak na ročište. Upravo uvidom u ispriku koja je sudu dostavljena 2. veljače 2026., a koju je okrivljenik poslao preporučenom poštom 26. siječnja 2026. i koju ispriku je pisao istog dana, utvrđeno je kako okrivljenik predlaže da se ročište održi između 7. i 15. siječnja 2026., dakle retroaktivno iako samu ispriku piše 26. siječnja 2026. Stoga sud smatra da je okrivljeniku dana mogućnost aktivnog sudjelovanja u postupku čime je poštivano pravilo konfrontacije, a koju mogućnost okrivljenik nije iskoristio već je ispričama, po mišljenju suda, pokušao opstruirati okončanje postupka slijedom čega je donesena odluka u odsutnosti okrivljenika.

7. Okrivljeniku je optužnim prijedlogom stavljeno na teret počinjenje djela prekršaja kažnjivih po članku 22. stavak 3. i članku 22. stavak 5. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji, međutim, analizirajući optužni prijedlog, tj. činjenični opis djela prekršaja, sud je utvrdio da je tužitelj pogrešno naveo pravnu kvalifikaciju djela iz članka 22. stavak 3. budući da iz činjeničnom opisa djela prekršaja nije navedeno da je psihičko nasilje u obitelji na štetu bivše supruge okrivljenika počinjeno u nazočnosti djeteta. Tužitelja navodi počinjenje psihičkog nasilja u obitelji na štetu bivše supruge okrivljenika Lidijske Ristić no ne navodi da je isto počinjeno u nazočnosti djeteta, to se ne može zaključiti iz sadržaja činjeničnog opisa te razdvaja radnju počinjenja nasilja u obitelji na štetu djeteta pa je u tom smislu sud izmijenio pravnu kvalifikaciju prekršajnog djela pod točkom 1. izreke na manje, što je ovlašten učiniti, i okrivljenika osudio po odredbi članka 22. stavak 1. i članka 22. stavak 5. predmetnog zakona.

8. Prilikom odlučivanja o vrsti i mjeri kazne sud je uzeo u obzir sve okolnosti propisane odredbom članka 36. Prekršajnog zakona te je okrivljeniku kao olakotno cijenio njegove osobne i imovinske prilike, okolnosti i način počinjenja djela te činjenicu da isti do sada nije kažnjavao dok otegotnih okolnosti nije našao. Sud je stoga okrivljeniku za svako djelo prekršaja utvrdio kaznu zatvora na način da mu je za djelo

pod točkom 1. izreke utvrdio kaznu zatvora u trajanju koje smatra primjerenim stupnju njegove odgovornosti, načinu počinjenja djela i nastaloj posljedici te činjenici da je okrivljenik nakon događaja pokazao volju surađivati i adekvatno riješiti obiteljsku situaciju dok mu je za djelo pod točkom 2. izreke, uz primjenu članka 37. Prekršajnog zakona izrekao kaznu zatvora u trajanju ispod zakonom propisanog posebnog minimuma za ovo djelo prekršaja ocjenjujući ovako utvrđenu kaznu za navedenog djelo prekršaja kažnjivo po članku 22. stavak 5. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji, primjerenom svim okolnostima slučaja i odgovornosti okrivljenika. Ovako utvrđene kazne sud je temeljem članka 39. st.1. toč.1. Prekršajnog zakona zbrojio i okrivljeniku izrekao jedinstvenu kaznu zatvora koja odgovara zbroju pojedinačno utvrđenih kazni. U ovako izrečenu kaznu sud je okrivljeniku uračunao vrijeme za koje je bio lišen slobode u vezi prekršaja na način da je izjednačio jedan dan lišenja slobode u vezi prekršaja sa jednim danom zatvora pa je okrivljeniku preostalo za izdržati trideset devet dana zatvorske kazne. Međutim, uzimajući u obzir sve okolnosti sud je u odnosu na okrivljenika temeljem članka 44. Prekršajnog zakona primijenio mjeru upozorenja – uvjetnu osudu, ocjenjujući da će se svrha kažnjavanja postići i izricanjem kazne zatvora bez njezina izvršenja pod uvjetom da okrivljenik ne počini isto ili teže djelo u roku koji je sud odredio, odnosno u roku kušnje. U pogledu navedenog, sud je uzeo u obzir i specifičnost obiteljske situacije, činjenicu da okrivljenik radi i živi u drugoj državi te da je ipak do okončanja ovog postupka, prema izvješću Hrvatskog zavoda za socijalni rad, pokazao spremnost i suradljivost u postizanju stabilizacije obiteljske dinamike u smislu ostvarivanja osobnih odnosa sa djetetom pri čemu je poštivao dane upute te da nije bilo incidentnih ponašanja od strane okrivljenika.

9. Sud je okrivljeniku izrekao zaštitnu mjeru zabrane približavanja, uznemiravanja ili uhođenja žrtve nasilja u obitelji Lidije Ristić ocjenjujući istu potrebnom radi pojačanja učinka izrečene sankcije i otklanjanja uzroka koji djeluju odlučujuće i od utjecaja na okrivljenika pri protupravnom ponašanju. U ovako primijenjenu zaštitnu mjeru sud je temeljem članka 130. stavak 9. Prekršajnog zakona uračunao vrijeme trajanja mjere opreza budući da je ista po svom sadržaju i svrsi odgovara izrečenoj zaštitnoj mjeri.

10. Budući da je okrivljenik naveo da je lošeg imovnog stanja jer prima socijalnu pomoć, a u obvezi je uzdržavanja ml. djeteta, sud je istog oslobodio dužnosti plaćanja troškova prekršajnog postupka u paušalnom iznosu ocjenjujući da bi plaćanjem istih bila dovedena u pitanje egzistencija okrivljenika kao i osoba koje je dužan uzdržavati.

11. U odnosu na dostavljenu obavijest od strane III. PP Zagreb o kršenju mjere opreza od strane okrivljenika prema žrtvi Lidiji Ristić na način da bi isti 15.2.2026. u 17:40 sati uspostavio kontakt sa žrtvom nasilja u obitelji i time prekršio mjeru te prijedlog da se istoga kazni novčanom kaznom od 1.300,00 eura, sud nije prihvatio prijedlog tužitelja budući da uz navedenu obavijest nije dostavljen niti jedan dokaz kojim bi navod tužitelja bio potkrepljen. U tom smislu valjalo je dostaviti ispis poziva, izjavu žrtve i sl. što je propušteno učiniti.

Zagreb, 17. travnja 2026.

Zapisničar
Ljiljana Novosel

Viša sudska savjetnica, specijalist
Marijana Đurinac

Sutkinja
Maja Župančić Ukropina

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude okrivljenik, tužitelj, te osobe navedene u čl.192.st.1. Prekršajnog zakona imaju pravo žalbe u roku od 8 dana po primitku ove presude Visokom prekršajnom sudu Republike Hrvatske, u dva istovjetna primjerka, putem ovog suda, na adresu Zagreb, Avenija Dubrovnik 8, bez naplate pristojbe.

Dostavna naredba:

1. Okrivljenom Milošu Ristiću iz Niša, Negotinska 11a, Republika Srbija
2. Žrtvi Lidiji Ristić iz Zagreba, Čučerska cesta 345
3. Hrvatski zavod za socijalni rad, Područni ured Dubrava, Dubrava 49 Zagreb
4. Ovlaštenom tužitelju, III. Policijska postaja Zagreb
5. Spis, ovdje.